

TUCHTCOMMISSIE BETAALD VOETBAL
KONINKLIJKE NEDERLANDSE VOETBALBOND

1. Het verloop van de procedure

Per e-mailbericht van 3 augustus 2026 is de heer J. Veerman ('de speler'), door de aanklager betaald voetbal ('de aanklager') in staat van beschuldiging gesteld. De speler wordt verweten dat hij zich tijdens de wedstrijd PSV - AZ van 2 augustus 2026 schuldig heeft gemaakt aan ernstig gemeen spel ten opzichte van een tegenspeler.

De aanklager heeft via PSV aan de speler een schikkingsvoorstel gedaan. Het schikkingsvoorstel hield in dat, gelet op de aard en de ernst van het strafbare feit, de speler met ingang van 4 augustus 2026 wordt uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het eerste elftal van zijn club 3 (drie) achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan 1 (één) wedstrijd voorwaardelijk, zulks met een proeftijd van 1 (één) jaar.

Het door de aanklager aangeboden schikkingsvoorstel is door PSV, namens de speler, niet geaccepteerd met als gevolg dat de zaak aan de tuchtcommissie betaald voetbal ('de tuchtcommissie') is voorgelegd.

De tuchtcommissie heeft in aanwezigheid van de aanklager de zaak mondeling behandeld op donderdag 6 augustus 2026. Zij heeft bij die gelegenheid de speler gehoord, bijgestaan door de heer mr. A.L. Al.

2. Standpunt en vordering van de aanklager

De aanklager is van oordeel dat het ten laste gelegde bewezen dient te worden geacht.

Ernstig gemeen spel

De aanklager stelt dat in de Spelregels veldvoetbal 2026/'27 ('de Spelregels') in spelregel 12 is omschreven wanneer sprake is van ernstig gemeen spel. De aanklager verwijst hierbij ook onder andere naar de uitspraak van de commissie van beroep betaald voetbal ('de commissie') van 10 januari 2024 (2324-02 T. Noslin) waarin is bepaald dat 'een tackle of het aangaan van een duel waarbij de veiligheid van de tegenstander in gevaar wordt gebracht' moet worden bestraft als ernstig gemeen spel. De aanklager stelt tevens dat daarnaast is bepaald dat ook 'een speler die naar een tegenstander springt in een duel om de bal te veroveren, hetzij van voren, van opzij of van achteren, en dit doet met een of beide benen, met buitensporige inzet, of daarbij de veiligheid van de tegenstander in gevaar brengt' zich schuldig maakt aan ernstig gemeen spel. De aanklager stelt hierbij dat de uitspraak van de commissie inzake speler G. Oristanio van 28 februari 2023 van belang is. Bij de beoordeling of sprake is van ernstig gemeen spel is de intentie van een speler bij het aangaan van een duel niet doorslaggevend, maar wel de uiterlijke verschijningsvormen en de mate van gevaarstelling. Met andere woorden in twee varianten kan er sprake zijn van ernstig gemeen spel.

Volgens de aanklager is op de tv-beelden te zien dat de speler een duel aangaat en op hoge snelheid en intensiteit inkomt met zijn been hoog en noppen vooruit. Uit de tv-beelden maakt de aanklager ook op dat gelet op de hoogte en richting van de bal het zeer aannemelijk is dat de tegenstander de bal zal koppen. De speler heeft daar niet op geanticipeerd en heeft vol de actie ingezet in de hoop de bal te raken. De speler raakte hierbij echter hard het hoofd van zijn tegenspeler, waarbij zijn tegenspeler letsel opliep. De aanklager stelt dat met deze wijze van inkomen de speler in elk geval de veiligheid en de gezondheid van zijn tegenstander in gevaar heeft gebracht. Daarnaast is tevens sprake van de tweede situatie zoals genoemd in Spelregel 12, namelijk buitensporige inzet. Volgens de aanklager heeft de speler met deze wijze van inkomen bewust de aanmerkelijke kans aanvaard dat hij de veiligheid van zijn tegenstander in gevaar zou brengen.

Strafmaatoverweging

Ten aanzien van de strafmaat stelt de aanklager dat hij niet de overtuiging heeft dat de actie van de speler werd ingezet om de tegenstander bewust te blesseren. De aanklager stelt dat elke zaak door de tuchtcommissie of commissie op haar eigen merites dient te worden beoordeeld. De aanklager heeft hierbij ook gekeken naar soortgelijke zaken, waarbij de zaak van Monteiro van PEC Zwolle het meest vergelijkbaar is. Volgens de aanklager was in deze zaak sprake van minder intensiteit, maar is ook een schikkingsvoorstel uitgegaan van 3 (drie) wedstrijden waarvan 1 (één) wedstrijd voorwaardelijk.

Ten aanzien van de strafmaat stelt de aanklager dat de straf in het schikkingsvoorstel als volgt is opgebouwd. Voor (regulier) ernstig gemeen spel is de richtlijn 3 (drie) wedstrijden uitsluiting, waarvan 1 (één) wedstrijd voorwaardelijk. Er is volgens de aanklager in deze tuchtzaak geen sprake van recidive. Daarnaast wordt er gekeken naar reden tot strafverhoging of matiging. De aanklager heeft in deze zaak – gelet op het letsel bij de tegenstander - getwijfeld of een afwijking van de richtlijn naar boven op zijn plaats is. De aanklager kiest er echter voor, ook verwijzend naar de eerdergenoemde zaak van Monteiro, om de richtlijn te volgen. De aanklager vindt het een veelvoorkomende vorm van ernstig gemeen spel die precies past binnen de richtlijn. Derhalve handhaaft de aanklager de eis voor het opleggen van een uitsluiting voor de duur van 3 (drie) wedstrijden, waarvan 1 (één) wedstrijd voorwaardelijk, zulks met een proeftijd van 1 (één) jaar.

3. Standpunt van de speler

De speler erkent zich schuldig te hebben gemaakt aan hetgeen hem ten laste is gelegd, maar stelt, gelet op alle omstandigheden van dit specifieke geval dat de straftoemeting te hoog en niet passend is. De speler verzoekt de tuchtcommissie dan ook om een lagere straf op te leggen dan door de aanklager is geëist.

De speler stelt dat op het moment hij de bal wilde wegtikken met zijn rechterbeen, zijn tegenstander die in hoge snelheid is, met gebogen houding een koppende beweging maakt, waarbij zijn tegenstander tevens zijn hoofd uitstrekt en een neerwaartse beweging maakt. Volgens de speler is de tegenstander daardoor net een fractie eerder bij de bal en wordt deze geraakt aan de onderkant van het hoofd/nek. Volgens de speler is op de stilstaande beelden te zien dat zijn been nog wat gebogen en iets hoger is dan heuphoogte en dat hij zijn rechterbeen ook snel weer intrekt. De snelheid en intensiteit waarmee de tegenstander naar de bal toegaat, maakt het contactmoment intenser aldus de speler. De speler stelt dat hij zelf bijna stil staat en dat hij handelt met zeer beperkte intensiteit.

De speler benadrukt dat er geen sprake was van een buitensporige overtreding. Op de beelden is duidelijk zichtbaar dat het een ongelukkig moment was. De speler stelt dan ook dat van enige intentie om de tegenstander te raken geen sprake is geweest. Volgens de speler was de volle intentie om de bal te spelen. Daarenboven is op de beelden volgens de speler duidelijk zichtbaar dat hij zijn rechterbeen direct intrekt.

De speler stelt dat de VAR verklaart dat hij een overtreding heeft begaan doordat hij met hoog been en de noppen vooruit, waarbij de bal niet geraakt of gespeeld werd, het hoofd van zijn tegenstander heeft geraakt. Volgens de speler hebben zowel de scheidsrechter als de VAR geruime tijd nodig om tot hun beslissing te komen. De tegenstander heeft zelf verklaard dat de bal tussen hem en de speler in viel, waarna hij met zijn hoofd richting de bal bewoog om deze te spelen. Daarnaast stelt de speler dat de tegenstander tevens heeft verklaard dat zijn hoofd de voet van de speler raakt en dus niet andersom. Volgens de speler is dat ook te verklaren uit de beelden, waaruit blijkt dat de tegenstander een plotse neerwaartse beweging maakt met zijn hoofd richting de bal, maar daarbij eveneens richting de voet van hem.

De speler wil benadrukken dat geen sprake is geweest van buitensporige inzet waarbij de noodzakelijke inspanning ver zou zijn overschreden. Volgens de speler is slechts sprake van een ongelukkig contactmoment. Daardoor is dit de meest lichte variant van handelen inzake de reglementaire definitie van 'ernstig gemeen spel'.

De speler verzoekt gezien de specifieke omstandigheden van het geval om niet de strafeis van de aanklager te volgen. De speler stelt dat er meerdere mitigerende factoren en verzachtende omstandigheden zijn als gevolg waarvan een straf van 3 (drie) wedstrijden uitsluiting waarvan 1 (één) voorwaardelijk te hoog, onredelijk en niet passend is. Het feit dat de grens van onzorgvuldigheid laag ligt en daardoor onvoldoende ruimte bestaat voor de scheidsrechter om de desbetreffende handeling te beoordelen op basis van de unieke omstandigheden van het geval, dient, aldus de speler, gevolgen te hebben voor de straftoemeting, waarbij extra rekening moet worden gehouden met de specifieke omstandigheden van het geval en dient meer gewicht te worden toegekend aan de mitigerende en verzachtende omstandigheden en zou dus niet enkel naar de richtlijn gekeken moeten worden.

De speler verzoekt de tuchtcommissie dan ook om in alle redelijkheid enkel een voorwaardelijke automatische uitsluiting op te leggen of hem hooguit voor 1 (één) wedstrijd onvoorwaardelijk uit te sluiten, maar in ieder geval de straf te verlagen.

4. Bewezenverklaring

De tuchtcommissie acht het aan de speler ten laste gelegde bewezen. De bewezenverklaring steunt op de navolgende bewijsmiddelen:

- De verklaring van de scheidsrechter, de heer S. Gözübüyük, zakelijk weergegeven luidende:

"(...) Bij het zien van de beelden zag ik dat speler Veerman met een hoog been, met de noppen vooruit speler Meerdink in zijn gezicht raakte. Hierop heb ik besloten om speler Veerman de rode kaart te tonen (...)."

- De verklaring van de VAR, de heer P.H.M. van Boekel, zakelijk weergegeven luidende:

"In de 5^e minuut begaat PSV-speler Veerman een overtreding door met hoog been en de noppen vooruit, waarbij de bal niet geraakt of gespeeld werd, het hoofd van zijn tegenspeler te raken. Nadat ik de situatie uit meerdere camerahoeken en op meerdere snelheden bekeken had, heb ik scheidsrechter Gözübüyük geadviseerd de situatie nogmaals te bekijken op het scherm naast het veld aangezien speler Veerman met zijn actie de veiligheid van zijn tegenstander in gevaar bracht. (...)."

- De tv-beelden.

5. Het inhoudelijk oordeel van de tuchtcommissie

In deze zaak beoordeelt de tuchtcommissie of de speler zich schuldig heeft gemaakt aan ernstig gemeen spel jegens een tegenspeler zoals door de aanklager ten laste is gelegd.

Op basis van de tv-beelden, de verklaring van de scheidsrechter en de verklaring van de VAR, acht de tuchtcommissie het aan de speler ten laste gelegde wettig en overtuigend bewezen.

Ernstig gemeen spel

Volgens Spelregel 12 is sprake van ernstig gemeen spel wanneer een speler een duel aangaat met buitensporige inzet of daarbij de veiligheid van de tegenstander in gevaar brengt. Conform vaste jurisprudentie van de tuchtcommissie en de commissie van beroep kan voor een bewezenverklaring voorwaardelijk opzet voldoende zijn: het bewust aanvaarden van de aanmerkelijke kans dat een bepaald gevolg intreedt. De intentie van de speler is daarbij niet bepalend; bepalend zijn de uiterlijke verschijningsvormen van de actie en de mate van gevaarstelling. De tuchtcommissie weegt deze samen met andere relevante factoren, zoals snelheid en intensiteit van de actie, noppengebruik, kans om de bal te kunnen spelen, buitensporige inzet en eventueel letsel.

Op basis van de tv-beelden en de verklaringen in het dossier oordeelt de tuchtcommissie dat de speler het risico heeft genomen (en aanvaard) dat de veiligheid en gezondheid van de tegenspeler in gevaar zou komen door met hooggeheven been en de noppen vooruit de tegenspeler ter hoogte van zijn gezicht/ nek te raken, zonder daarbij de bal te spelen omdat de tegenspeler eerder bij de bal was. Daarbij heeft de tegenspeler enig letsel opgelopen.

Ondanks dat de tuchtcommissie oordeelt dat er geen sprake is van buitensporige inzet, heeft de speler de veiligheid van de tegenspeler door zijn actie wel in gevaar gebracht. De tuchtcommissie is daarom van oordeel dat er sprake is van voorwaardelijk opzet.

De tuchtcommissie is op grond van het hiervoor genoemde van oordeel dat de overtreding van de speler gekwalificeerd moet worden als 'ernstig gemeen spel'.

Strafmaatmotivering

Bij de strafoplegging houdt de tuchtcommissie rekening met alle feiten en omstandigheden waaronder het ten laste gelegde is begaan, de blanco strafkaart van de speler en met hetgeen ter zitting naar voren is gekomen. De tuchtcommissie acht daarbij van belang dat sprake was van een overtreding met een geringe intensiteit. Deze omstandigheid leidt ertoe dat de tuchtcommissie een lagere straf passend acht dan door de aanklager is gevorderd. De tuchtcommissie legt voor deze overtreding een uitsluiting op voor de duur van 2 (twee) wedstrijden, waarvan 1 (één) wedstrijd voorwaardelijk, zulks met een proeftijd van 1 (één) jaar.

Gelet op vorenstaande komt de tuchtcommissie daarmee tot de volgende beslissing.

6. De beslissing

Bewezen wordt verklaard hetgeen onder 4. is vermeld. De speler is met betrekking tot de overtreding strafbaar.

De speler wordt met ingang van 6 augustus 2026 uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off-en/of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het eerste elftal van zijn club 2 (twee) achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan 1 (één) wedstrijd voorwaardelijk, zulks met een proeftijd van 1 (één) jaar.

De kosten van de mondelinge behandeling worden ten laste gebracht van PSV

Aldus beslist op 6 augustus 2026 door de heer mr. M.P. Nan, voorzitter, de heer R. Stolte en de heer F.M.L. van den Elzen, leden, bijgestaan door de heer M. Simonis, secretaris.